

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5052/08
13.02.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilaca AA i BB, izjavljenoj protiv zaključka Republičkog geodetskog zavoda Republike Srbije 07 br. 952-01-396/07 od 22.05.2008. godine, u predmetu provođenja promene u katastarskom operatu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 13.02.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba **SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA** zaključak Republičkog geodetskog zavoda Republike Srbije 07 br. 952-01-396/07 od 22.05.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom obustavljen je postupak po žalbi VV, kao pravnog prethodnika AA, ovde tužioca i BB, izjavljene protiv rešenja Službe za katastar nepokretnosti Niš br. 952-01/7922-2003 od 24.12.2003. godine, kojim rešenjem se u stavu 1. dispozitiva tog rešenja dozvoljava promena u katastarskom operatu za KO GG, te se poništava ožalbeno rešenje i upisuju kao korisnici na k.p. br. aa ulica __ pov. 14,88 ari upisana u p.l. br. bb KO GG, pravo korišćenja sledećih lica: BB sa udelom vv, VV sa udelom vv, DD sa udelom gg, ĐĐ sa udelom gg, EE sa udelom gg, ŽŽ sa udelom vv i Grada Niša sa udelom dd.

Tužbom kojom su pokrenuli ovaj upravni spor tužioci osporavaju zakonitost zaključka tuženog organa zbog netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Navodima tužbe ukazuju da je rešenje prvostepenog organa br. 952-01/7922-2003 od 24.12.2003. godine, a kojim je izvršen upis promene u katastarskom operatu doneto suprotno odredbi člana 65. stav 2. Zakona o premeru i katastru zemljišta i protivno odredbi člana 255. Zakona o opštem upravnom postupku, bez pristanka stranaka koje su već bile upisane kao korisnici i protivno njihovom interesu. Navode da su protiv tog rešenja tužioci blagovremeno izjavili žalbu povodom koje je tuženi organ doneo rešenje od 25.01.2005. godine i tim rešenjem poništio napred navedeno rešenje prvostepenog organa. Ističu na dalje da je u ponovnom postupku prvostepeni organ doneo novo rešenje 21.05.2005. godine ne pridržavaju se pritom naloga drugostepenog organa, zbog čega su tužioci i protiv tog rešenja izjavili žalbu povodom koje je od strane tuženog doneto novo rešenje 07 br. 952-01-542/05 od 09.12.2005. godine. Navode takođe da je, po tužbi tužilaca, presudom Vrhovnog suda Srbije U. 490/06 od 25.10.2006. godine poništeno napred navedeno rešenje tuženog organa od 25.01.2005. godine kojim je prvobitno bilo rešeno o žalbi tužilaca izjavljenoj protiv prvostepenog rešenja od 24.12.2003. godine. Daljim navodima tužioci ukazuju da je nakon svega tuženi organ, ne uzimajući u obzir postojanje njihove žalbe izjavljene protiv rešenja prvostepenog organa od 24.12.2003. godine doneo osporeni zaključak kojim je pokrenuti postupak obustavio, te na taj način povredio zakon na štetu tužilaca i ostavio nerešeno pitanje u vezi sa nezakonitim umanjnjem udela tužilaca na katastarskoj parceli br. aa u KO GG.

Tuženi organ je u svom odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog zaključka proizlazi da je tim zaključkom obustavljen postupak pokrenut po žalbi tužilje BB i VV, pravnog prethodnika AA ovde tužioca, izjavljena protiv rešenja prvostepenog organa - Službe za katastar nepokretnosti Niš br. 952-01/7922-2003 od 24.12.2003. godine (kojim rešenjem je dozvoljen upis promena korisnika u katastarskom operatu za KO GG, na način bliže određen u stavu 2. dispozitiva tog rešenja), a sa razloga što je, po oceni tuženog, donošenjem rešenja tuženog organa od 09.12.2005. godine u ponovnom postupku - pravna stvar pravnosnažno okončana jer je tim pravnosnažnim rešenjem ocenjena pravilnost i zakonitost ožalbenog rešenja od 24.12.2003. godine, čime su se stekli uslovi za donošenje odluke kao u dispozitivu osporenog zaključka.

Odlučujući po podnetoj tužbi Vrhovni sud Srbije nalazi da osnovano tužioci osporavaju zakonitost zaključka tuženog organa i pravilnost postupka u kojem je isti donet. Ovo sa razloga što je uvidom u spise predmeta kao i u obrazloženje osporenog zaključka, nesumnjivo utvrđeno da je prvostepeni organ - katastar za nepokretnosti u Nišu doneo rešenja br. 952-01/7922-2003 od 24.12.2003. godine, da su protiv tog rešenja tužioci izjavili žalbu

nisu, doneo rešenje br. 952-01/105-2004 od 24.12.2003. godine, da su protiv tog rešenja tužiocu izjavili žalbu koja je kod prvostepenog organa zavedena dana 19.01.2004. godine; da je postupajući po podnetoj žalbi tuženi organ doneo rešenje 07 br. 952-01-105/04 od 25.01.2005. godine kojim je između ostalog poništeno i ožalbena rešenje od 24.12.2003. godine; kao i to da je u upravnom sporu pred ovim sudom a po tužbi tužilaca poništeno rešenje tuženog organa od 25.01.2005. godine, čime je saglasno odredbi člana 61. Zakona o upravnim sporovima predmet vraćen u stanje u kome se nalazio pre nego što je poništen akt donesen. Saglasno navedenom ostala je obaveza tuženog organa da u konkretnom slučaju donese odgovarajuću odluku po žalbi tužioca od 19.01.2004. godine izjavljenoj protiv rešenja prvostepenog organa od 24.12.2003. godine.

Odredbom člana 237. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01), propisano je da se rešenje po žalbi mora doneti i dostaviti stranci što pre, a najkasnije u roku od dva meseca od dana predaje žalbe, ako posebnim zakonom nije određen kraći rok dok je stavom 2. istog člana, između ostalog, propisano da se postupak po žalbi obustavlja zaključkom, ako stranka odustane od žalbe.

Kod ovakvog činjeničnog i pravnog stanja Vrhovni sud Srbije nalazi da tuženi organ u provedenom postupku nije postupio u skladu sa napred navedenom odredbom Zakona o opštem upravnom postupku, s obzirom na to da je osporenim zaključkom obustavio postupak po žalbi tužilaca iako u konkretnom slučaju tužiocu nisu odustali od žalbe, povredivši na taj način zakon na štetu tužilaca.

U ponovnom postupku tuženi organ je dužan da otkloni povrede pravila postupka na koje je ukazano ovom presudom imajući pri tome u vidu da su primedbe suda u pogledu postupka obavezne za tuženi organ na osnovu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa napred navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 38. stav 2. u vezi člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 13.02.2009. godine, U. 5052/08

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK